Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

zo 6. októbra 2015*

„Finančná pomoc — Šiesty rámcový program v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností — Vymáhanie súm, ktoré Komisia vyplatila v rámci zmluvy o výskume na základe záverov finančného auditu — Započítanie pohľadávok — Čiastočná zmena kvalifikácie žaloby — Návrh na určenie, že zmluvná pohľadávka neexistuje — Arbitrážna doložka — Oprávnené náklady — Bezdôvodné obohatenie — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-216/12,

Technion – Israel Institute of Technology, so sídlom v Haife (Izrael),

Technion Research & Development Foundation Ltd, so sídlom v Haife,

v zastúpení: D. Grisay, advokát,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: D. Calciu a F. Moro, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci pôvodne L. Defalque a S. Woog, neskôr L. Defalque a J. Thiry, advokáti,

žalovanej,

ktorej predmetom je jednak návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie o započítaní, ktoré bolo obsahom listu z 13. marca 2012 adresovaného spoločnosti Technion – Israel Institute of Technology a ktoré sa týkalo vymáhania sumy 97 118,69 eura, zodpovedajúcej výške súm zaplatených podľa zmluvy č. 034984 (Mosaica) spolu s úrokmi, na základe záverov finančného auditu týkajúceho sa najmä tejto zmluvy, ktorá bola uzavretá v rámci šiesteho rámcového programu Európskeho spoločenstva v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností prispievajúcich k vytvoreniu Európskeho výskumného priestoru a k inovácii (2002 – 2006), a jednak návrh na základe článku 272 ZFEÚ na určenie, že údajná pohľadávka Komisie voči spoločnosti Technion na základe zmluvy Mosaica, ktorá bola predmetom sporného započítania, neexistuje,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová a E. Buttigieg (spravodajca),

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. apríla 2015,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Článok 71 ods. 1 až 3 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „nariadenie o rozpočtových pravidlách“), stanovuje:

„1. Uznanie výšky pohľadávky je úkon, ktorým povoľujúci úradník vymenovaný delegovaním alebo subdelegovaním:

a) overí, že existuje dlh;

b) zistí alebo overí skutočnosť a výšku dlhu;

c) overí podmienky splatnosti dlhu.

2. Vlastné zdroje sprístupnené Komisii a každá pohľadávka, o ktorej sa zistí, že je oprávnená, má stanovenú výšku a je splatná, sa musí riešiť povolením na vymáhanie pohľadávok predloženým účtovníkovi, po ktorom nasleduje odoslanie oznámenia o dlhu dlžníkovi. Obidva dokumenty vypracuje zodpovedný povoľujúci úradník.

3. Nesprávne vyplatené sumy sa vymáhajú.“

2 Podľa článku 73 ods. 1 nariadenia o rozpočtových pravidlách:

„Účtovník koná na základe povolení na vymáhanie pohľadávok, ktoré riadne vydal zodpovedný povoľujúci úradník. Vykoná hĺbkový audit, aby sa ubezpečil, že spoločenstvá dostávajú svoje príjmy a presvedčil sa, že ich práva sú zaručené.

Účtovník vymáha sumy tak, že ich započíta vo vzťahu k rovnocenným pohľadávkam, ktoré majú spoločenstvá voči každému dlžníkovi, ktorý má sám voči spoločenstvám pohľadávku, ktorá je oprávnená, má stanovenú výšku a je splatná.“

3 Podľa článku 79 nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia o rozpočtových pravidlách (Ú. v. ES L 357, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145):

„Zodpovedný povoľujúci úradník je povinný na uznanie výšky pohľadávky zabezpečiť, že:

a) pohľadávka je istá a nepodlieha akejkoľvek inej podmienke;

b) pohľadávka má pevne určenú výšku, vyjadrenú presne za podmienok pri platení v hotovosti;

c) pohľadávka je splatná a nie je predmetom žiadnej lehoty na zaplatenie;

…“

4 Podľa článku 83 nariadenia č. 2342/2002, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES, Euratom) č. 1248/2006 zo 7. augusta 2006 (Ú. v. EÚ L 227, s. 3):

„1. Ak má dlžník voči spoločenstvám pohľadávku, ktorá je istá, má pevne stanovenú výšku a je splatná, na sumu potvrdenú platobným príkazom, účtovník po uplynutí konečného termínu uvedeného v článku 78 ods. 3 písm. b) inkasuje uznané pohľadávky započítaním.

…

3. Započítanie uvedené v odseku 1 má rovnaký účinok ako platba a zbavuje spoločenstvá povinnosti z dlhu a prípadného splatného úroku.“

5 Žalobkyne Technion – Israel Institute of Technology a Technion Research & Development Foundation Ltd (ďalej len „TRDF“) sú dva subjekty pôsobiace v oblasti vzdelávania a výskumu. Spoločnosť Technion je konkrétne inštitútom vyššieho vzdelávania v oblasti technológie, ktorý bol založený v roku 1912, zatiaľ čo TRDF, ktorá bola založená v roku 1952, je nadáciou plne vlastnenou a v plnom rozsahu financovanou spoločnosťou Technion, ktorá spravuje finančné a administratívne aspekty projektov, do ktorých je Technion zapojená.

6 V decembri 2003 a v júli 2006 uzavrela Technion ako člen rôznych konzorcií zmluvných strán s Komisiou Európskych spoločenstiev, konajúcou na účet Európskeho spoločenstva, štyri zmluvy v rámci šiesteho rámcového programu Európskeho spoločenstva v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností prispievajúcich k vytvoreniu Európskeho výskumného priestoru a k inovácii (2002 – 2006), konkrétne zmluvu Terregov, podpísanú 3. decembra 2003 s číslom 507749, zmluvu Cocoon, podpísanú 11. decembra 2003 s číslom 507126, zmluvu Qualeg, podpísanú 17. decembra 2003 s číslom 507767, ako aj zmluvu Mosaica, podpísanú 24. júla 2006 s číslom 034984.

7 Predmetom zmluvy Mosaica bolo uskutočnenie projektu s názvom „Spoločný sémanticky posilnený mnohoaspektový prístup ku kultúrnemu dedičstvu (Mosaica)“ [Semantically Enhanced, Multifaceted, Collaborative Access to Cultural Heritage (Mosaica)], spočívajúceho v sérii prác uvedených v prílohe I k zmluve (ďalej len „projekt“). Podľa článku 4 ods. 2 zmluvy Mosaica bola doba realizácie projektu 30 mesiacov od 1. júna 2006.

8 Podľa článku 5 zmluvy Mosaica sa Spoločenstvo zaviazalo na projekt finančne prispievať vo forme príspevku do rozpočtu.

9 Článok 12 zmluvy Mosaica určil za rozhodné právo luxemburské právo. V článku 13 tejto zmluvy sa navyše stanovilo, že na rozhodovanie akýchkoľvek sporov medzi zmluvnými stranami, ktoré sa týkajú platnosti, plnenia alebo výkladu zmluvy Mosaica, majú výlučnú právomoc súdy Európskej únie, to znamená Súdny dvor alebo Všeobecný súd.

10 Podľa článku 14 zmluvy Mosaica sú všeobecné podmienky, ktoré sú uvedené v jej prílohe II (ďalej len „všeobecné podmienky FP6“), neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

11 Článok II.19 ods. 1 všeobecných podmienok FP6 stanovoval:

„Oprávnené náklady vynaložené na realizáciu projektu musia spĺňať tieto podmienky:

a) musia byť skutočné, hospodárne vynaložené a nevyhnutné na realizáciu projektu a

…

d) musia byť zaznamenané v účtovníctve zmluvnej strany, ktorá ich vynaložila… Účtovné postupy používané na zaznamenávanie nákladov a príjmov musia rešpektovať účtovné predpisy štátu, v ktorom má daná zmluvná strana sídlo, ako aj umožňovať priame porovnanie nákladov a príjmov, ktoré vznikli na účely realizácie projektu, s daňovými priznaniami týkajúcimi sa všetkých činností zmluvnej strany…“

12 Článok II.19 ods. 2 všeobecných podmienok FP6 definoval neoprávnené náklady, ktoré nemôžu byť zahrnuté do projektu. Medzi týmito nákladmi sa pod písmenom e) uvádzajú náklady, ktoré boli vykázané, vznikli alebo boli nahradené v súvislosti s iným projektom Spoločenstva, a pod písmenom i) všetky ostatné náklady, ktoré nespĺňajú podmienky stanovené v článku II.19 ods. 1.

13 Článok II.20 ods. 1 všeobecných podmienok FP6 zadefinoval priame náklady ako všetky náklady, ktoré spĺňajú podmienky vyššie uvedeného článku II.19, ktoré zmluvná strana môže identifikovať v súlade so svojím účtovným systémom a ktoré je možné priamo pripísať projektu.

14 Článok II.24 ods. 1 písm. a) všeobecných podmienok FP6 najmä stanovil, že v prípade, že na projekt prispeje Spoločenstvo prostredníctvom príspevku do rozpočtu, jeho príspevok sa musí zakladať na náhrade oprávnených nákladov uplatnených zmluvnými stranami.

15 Článok II.29 ods. 1 všeobecných podmienok FP6 najmä spresnil, že Komisia môže kedykoľvek v priebehu plnenia zmluvy a v období piatich rokov po skončení projektu vykonávať audity týkajúce sa vedeckých, finančných alebo technologických aspektov, ktoré súvisia s riadnym uskutočňovaním projektu a plnením zmluvy. Podľa tohto ustanovenia sa sumy dlžné Komisii na základe výsledkov týchto auditov môžu vymáhať v súlade s postupom uvedeným v článku II.31 všeobecných podmienok FP6.

16 Článok II.31 ods. 3 všeobecných podmienok FP6 stanovil, že vymáhanie sa môže uskutočniť započítaním súm dlžných zmluvnej strane, a to po informovaní tejto zmluvnej strany, alebo uvoľnením finančnej zábezpeky. Predchádzajúci súhlas zmluvnej strany sa nevyžaduje.

17 Komisia listom z 29. apríla 2009 oznámila spoločnosti Technion svoje rozhodnutie vykonať v súlade s článkom II.29 všeobecných podmienok FP6 finančný audit týkajúci sa nákladov, ktoré boli uplatnené v rámci zmlúv Mosaica, Cocoon a Qualeg. Audit mala vykonať audítorská spoločnosť nezávislá od Komisie (ďalej len „audítor“), konajúca ako jej zástupca.

18 Dňa 10. mája 2010 odovzdal audítor spoločnosti Technion návrh správy o audite. Vo vzťahu ku každej zmluve, ktoré boli napokon predmetom auditu, t. j. Terregov, Cocoon, Qualeg a Mosaica, navrhol audítor úpravu nákladov uplatnených spoločnosťou Technion voči Komisii.

19 Čo sa týka osobitne zmlúv Cocoon, Terregov a Mosaica, navrhované úpravy sa týkali najmä nákladov na zamestnancov, ktoré si spoločnosť Technion uplatnila z titulu prínosu v podobe pána K., ktorého Technion dočasne prijala do zamestnania na účely plnenia uvedených zmlúv. Audítor v podstate usúdil, že Technion nevie preukázať, že časový rozsah a náklady, ktoré Technion vykázala Komisii v súvislosti s prácou vykonávanou pánom K., sú skutočné v zmysle článku II.19 ods. 1 písm. a) všeobecných podmienok FP6, a vyjadril pochybnosti, či k uvedenému výkonu práce skutočne došlo. Audítor tak dospel k záveru o neuznaní najmä všetkých priamych nákladov, ktoré si Technion uplatnila z titulu práce vykonávanej pánom K. v rámci troch vyššie uvedených zmlúv. Pokiaľ ide o zmluvu Mosaica, tieto priame náklady boli vo výške 81 487,38 eura.

20 Dňa 10. júna 2010 zaslala Technion list audítorovi, v ktorom ho požiadala o dodatočnú lehotu 15 dní na predloženie svojich pripomienok k návrhu správy o audite. Rovnako požiadala audítora, aby jej poskytol všetky informácie týkajúce sa práce, ktorú pán K. vykonával pre iné subjekty, ako je Technion, v čase, keď bol v spoločnosti Technion zamestnaný na plný pracovný úväzok.

21 Listom z 19. júla 2010 Komisia vyhovela žiadosti o predĺženie lehoty. Komisia tiež uviedla, že nemôže poskytnúť kópie finančných alebo administratívnych dokumentov týkajúcich sa práce, ktorú pán K. vykonával pre iné subjekty, ako je Technion, a to z dôvodu ich dôverného charakteru.

22 Listom z 13. augusta 2010 spochybnila Technion dôverný charakter vyššie uvedených dokumentov a požiadala aspoň o čiastočný prístup k týmto dokumentom. Okrem toho uviedla, že informácie, ktoré sa zmieňujú v návrhu správy o audite a v liste Komisie z 19. júla 2010, z hľadiska práva dostatočne nepreukazujú skutočnosti, ktoré sa vytýkajú pánovi K.

23 Komisia odpovedala listom zo 4. októbra 2010. V tomto liste uviedla, že pokiaľ ide o projekty financované Úniou, na ktorých sa zúčastňuje Technion a vo vzťahu ku ktorým si sumy predstavujúce prácu vykonávanú pánom K. uplatnili iné subjekty, ako je Technion, môže spoločnosti Technion zaslať kópiu správ o riadení projektu (project management reports, ďalej len „PMR“), z dôvodu, že tieto správy boli vypracované konzorciami, ktorých je Technion členom, a že teda pozná ich obsah. Komisia teda k listu priložila tretiu PMR týkajúcu sa projektu Qualeg a prvú PMR týkajúcu sa projektu Mosaica.

24 Komisia naopak uviedla, že na dokumenty získané v rámci auditov, ktoré boli vykonané u členov iných konzorcií a ktoré sa týkali projektov, na ktorých sa Technion nezúčastňuje, ako aj na dokumenty získané v rámci vyšetrovania sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), týkajúca sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly.

25 Komisia napokon poskytla spoločnosti Technion dodatočnú lehotu 15 dní odo dňa doručenia listu zo 4. októbra 2010, aby mohla preskúmať obidva priložené dokumenty.

26 Listom z 18. októbra 2010 podala Technion opakovanú žiadosť o prístup k sporným dokumentom.

27 Spoločnosť Technion listom z 19. októbra 2010 zaslaným Komisii zdôraznila, že stanovisko Komisie jej neumožňuje vyjadriť pripomienky, pokiaľ ide o obsah dokumentov, na základe ktorých návrh správy o audite obsahuje záver o neuznaní všetkých nákladov súvisiacich so sumami vyplatenými pánovi K., a že je v rozpore so zásadou práva na obranu a so zásadou kontradiktórnosti. Technion dodala, že informácie, ktoré Komisia poskytla v listoch z 19. júla a 4. októbra 2010, ako aj návrh správy o audite z hľadiska práva dostatočne nepreukazujú skutočnosti, ktoré sa vytýkajú pánovi K. Spoločnosť Technion napokon uviedla, že čaká na navrhnutie dátumu, kedy sa bude konať záverečné stretnutie z auditu.

28 Generálny sekretariát Komisie listom z 26. októbra 2010 potvrdil prijatie opakovanej žiadosti spoločnosti Technion o prístup k dokumentom a informoval ju o tom, že odpoveď na jej žiadosť jej bude zaslaná do 15 pracovných dní.

29 Listami z 18. novembra a 9. decembra 2010 generálny sekretariát Komisie oznámil, že na účely poskytnutia odpovede na uvedenú žiadosť o prístup k dokumentom je nútený predĺžiť lehotu stanovenú v článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001.

30 Rozhodnutím z 30. júna 2011 generálny tajomník Komisie potvrdil vo vzťahu k spoločnosti Technion odmietnutie prístupu k dokumentom.

31 Listom z 2. augusta 2011 Komisia informovala spoločnosť Technion o tom, že potvrdzuje závery správy o audite týkajúce sa úprav, ktoré je potrebné vykonať, pričom k listu priložila kópiu uvedenej správy, a že považuje audit za ukončený. V tomto liste Komisia uviedla, že Technion mala príležitosť predložiť svoje pripomienky, hoci ich nevyjadrila oficiálne, a že napriek tomu Komisia porozumela, že Technion úplne nesúhlasí so závermi správy o audite. Komisia tiež uviedla, že úpravy budú vykonané neskôr z hľadiska budúcich platieb alebo prostredníctvom vymáhania pohľadávok.

32 Žalobkyne listom z 26. augusta 2011, v ktorom spochybňujú závery správy o audite, informovali Komisiu o svojom zámere podať žalobu proti rozhodnutiu z 30. júna 2011 a požiadali o prerušenie auditu až do vydania súdneho rozhodnutia.

33 Dňa 9. septembra 2011 podali žalobkyne žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu z 30. júna 2011, ktorá bola zapísaná pod číslom T-480/11. Táto žaloba bola zamietnutá rozsudkom z 12. mája 2015, Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia (T-480/11, Zb., EU:T:2015:272).

34 Komisia listom z 22. septembra 2011 žalobkyniam odpovedala, že nemôže vyhovieť ich žiadosti o prerušenie auditu, keďže usudzuje, že dokumenty, ktoré im boli poskytnuté, dostatočne preukazujú nespoľahlivosť časového rozsahu a nákladov, ktoré Technion vykázala.

35 Dňa 11. októbra 2011 podali žalobkyne žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu údajne obsiahnutému v liste Komisie z 2. augusta 2011, ktorá bola zapísaná pod číslom T-546/11. Táto žaloba bola zamietnutá ako neprípustná uznesením zo 14. júna 2012, Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia (T-546/11, EU:T:2012:303).

36 Komisia listom z 19. októbra 2011 informovala spoločnosť Technion o svojom úmysle vymáhať sumu 97 106,72 eura, ktorá predstavuje celkovú upravenú sumu za zmluvu Mosaica v nadväznosti na správu o audite. V tomto liste sa uvádzalo, že v prípade, že spoločnosť Technion nepredloží ďalšie pripomienky v lehote dvoch týždňov, Komisia jej zašle oznámenie o dlhu. Navyše sa v ňom uvádzalo, že sumy dlžné Komisii, ako aj úroky z omeškania môžu byť predmetom započítania alebo núteného výkonu rozhodnutia.

37 Listom z 2. novembra 2011 požiadali žalobkyne Komisiu, aby prerušila postup vymáhania až do vydania súdneho rozhodnutia vo veci T-546/11.

38 Dňa 21. decembra 2011 podali žalobkyne žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu údajne obsiahnutému v liste Komisie z 19. októbra 2011, ktorá bola zapísaná pod číslom T-657/11. Táto žaloba bola zamietnutá ako neprípustná uznesením zo 6. septembra 2012, Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia (T-657/11, EU:T:2012:411).

39 V odpovedi najmä na list z 2. novembra 2011 Komisia listom z 22. decembra 2011 uviedla, že vzhľadom na to, že neexistujú skutočnosti, ktoré by mohli zmeniť závery správy o audite, nemôže prerušiť opatrenia spočívajúce vo výkone rozhodnutia ani odložiť vydanie príkazu na vymáhanie oznámeného v jej liste z 19. októbra 2011.

40 Dňa 19. januára 2012 vydala Komisia vo vzťahu k spoločnosti Technion oznámenie o dlhu č. 3241200225 so sumou 97 106,72 eura, pričom konečný termín na zaplatenie stanovila na 5. marca 2012.

41 Komisia listom z 13. marca 2012 oznámila spoločnosti Technion svoje rozhodnutie vykonať v lehote dvoch týždňov na základe článku 73 ods. 1 nariadenia o rozpočtových pravidlách započítanie sumy 130 000 eur, ktorú bola povinná vyplatiť spoločnosti Technion na základe troch zmlúv označených ako PCIG10-GA-2011-303921-NLO, PIRG05-GA-2009-249084 AC Removal Mechanism a PCIG10-GA-2011-304020-CHAMP RNA HEL, so sumou 97 118,69 eura, ktorú jej spoločnosť Technion bola povinná zaplatiť podľa zmluvy Mosaica a ku ktorej sa pripočítali úroky z omeškania (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Oznámenie o dlhu z 19. januára 2012 bolo priložené k uvedenému listu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

42 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. mája 2012 podali žalobkyne túto žalobu, ktorá je založená na článku 263 ZFEÚ a ktorej predmetom je návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

43 Po doručení dupliky zo strany Komisie žalobkyne podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 25. decembra 2012 tento súd požiadali o povolenie odpovedať na dupliku s cieľom opraviť vecnú chybu obsiahnutú v replike a vysvetliť dôvod, z akého táto chyba nemá vplyv na ich argumentáciu.

44 Rozhodnutím z 11. januára 2013 predseda prvého senátu Všeobecného súdu povolil žalobkyniam odpovedať na dupliku, pričom ich odpoveď obmedzil na skutočnosti uvedené v liste z 25. decembra 2012.

45 Žalobkyne predložili svoju odpoveď na dupliku 6. februára 2013 a Komisia predložila svoje pripomienky k dodatočnému vyjadreniu žalobkýň 8. marca 2013.

46 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (prvá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 písomne položil účastníkom konania otázky, na ktoré títo účastníci odpovedali v stanovenej lehote.

47 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní z 29. apríla 2015.

48 Žalobkyne v žalobe navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

49 V replike žalobkyne navyše navrhli, aby Všeobecný súd nariadil Komisii vyplatiť spoločnosti Technion sumy, ktoré boli neoprávnene zadržané na základe napadnutého rozhodnutia.

50 Vo svojom vyjadrení k žalobe Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vo vzťahu k spoločnosti TRDF zamietol žalobu ako neprípustnú,

— vo vzťahu k spoločnosti Technion zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

51 V duplike Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol žalobný návrh, ktorý žalobkyne uviedli v replike, ako neprípustný.

Právny stav

O predmete žaloby

52 Táto žaloba je založená na článku 263 ZFEÚ a ako sa výslovne uvádza v úvodnej časti a v petite žaloby, formálne je jej predmetom návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalobkyne na podporu žaloby v podstate uvádzajú tri žalobné dôvody, a to „žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení Komisie“, žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a žalobný dôvod založený na porušení zásady zákazu bezdôvodného obohatenia.

53 Od Všeobecného súdu sa vzhľadom na výslovný základ žaloby v článku 263 ZFEÚ a označenie žalobných dôvodov uvádzaných na podporu tejto žaloby žiada, aby vykonal svoju právomoc v oblasti preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o povahu tohto rozhodnutia, treba pripomenúť, že taký akt, akým je napadnuté rozhodnutie, ktorým Komisia uskutočňuje mimosúdne započítanie dlhov voči pohľadávkam, ktoré vychádzajú z rozličných právnych vzťahov s tou istou osobou, predstavuje napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. júla 2003, Komisia/CEMR, C-87/01 P, Zb., EU:C:2003:400, bod 45; z 8. októbra 2008, Helkon Media/Komisia, T-122/06, EU:T:2008:418, bod 46, a z 8. novembra 2011, Walton/Komisia, T-37/08, Zb., EU:T:2011:640, bod 25). V rámci takejto žaloby o neplatnosť prislúcha Všeobecnému súdu preskúmať zákonnosť rozhodnutia o započítaní vzhľadom na jeho účinky týkajúce sa toho, že sporné sumy žalobcovi v skutočnosti neboli vyplatené (pozri v tomto zmysle rozsudky Helkon Media/Komisia, už citovaný, EU:T:2008:418, bod 46, a Walton/Komisia, už citovaný, EU:T:2011:640, bod 25).

54 Treba však poznamenať, že keďže žalobkyne uplatnili „žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení Komisie“, má sa na ne v prejednávanom prípade hľadieť tak, že navrhujú, aby Všeobecný súd na základe článku 272 ZFEÚ určil, že pohľadávka, ktorú má Komisia údajne voči spoločnosti Technion na základe zmluvy Mosaica a ktorá bola predmetom sporného započítania (ďalej len „sporná zmluvná pohľadávka“), neexistuje. Žalobkyne najmä spochybňujú záver správy o audite týkajúci sa toho, že práca vykonávaná pánom K. je v zmysle článku II.19 ods. 1 písm. a) všeobecných podmienok FP6 „fiktívna“, a na podporu svojej argumentácie priložili k žalobe kópie zmlúv uzavretých medzi spoločnosťou Technion a Komisiou, a najmä kópiu zmluvy Mosaica.

55 Cieľom tejto žaloby tak v skutočnosti nie je len dosiahnuť zrušenie napadnutého rozhodnutia, ale aj to, aby Všeobecný súd rozhodol, že Komisia nemá voči spoločnosti Technion spornú zmluvnú pohľadávku.

56 Žalobkyne vo svojej odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu (pozri bod 46 vyššie) potvrdili toto chápanie dvojakého cieľa podanej žaloby, ktorý pozostáva konkrétne z návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia a z určovacej žaloby, v ktorej sa navrhuje, aby Všeobecný súd rozhodol, že sporná zmluvná pohľadávka neexistuje.

57 Vzhľadom na to, že jednak v rámci žaloby o neplatnosť, ktorá je založená na článku 263 ZFEÚ, súd Únie nemá právomoc rozhodovať o určovacích žalobách (pozri v tomto zmysle uznesenie z 9. decembra 2003, Taliansko/Komisia, C-224/03, EU:C:2003:658, body 20 a 21) a že jednak zmluva Mosaica vo svojom článku 13 obsahuje arbitrážnu doložku v zmysle článku 272 ZFEÚ, ktorá súdu Únie zveruje výlučnú právomoc na rozhodovanie akýchkoľvek sporov medzi zmluvnými stranami, ktoré sa týkajú platnosti, plnenia alebo výkladu uvedenej zmluvy, je potrebné overiť, či je v prejednávanom prípade možná čiastočná zmena kvalifikácie tejto žaloby, a to na žalobu podanú tak na základe článku 263 ZFEÚ, ktorej predmetom je návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia, ako aj na základe článku 272 ZFEÚ, ktorej predmetom je návrh na určenie, že Komisia nemá spornú zmluvnú pohľadávku. Vzhľadom na to, že článok 272 ZFEÚ ustanovuje súd Únie za súd so všeobecnou právomocou, čo mu na rozdiel od súdu preskúmavajúceho zákonnosť, ktorý koná na základe

článku 263 ZFEÚ, umožňuje rozhodovať o všetkých druhoch žalôb na základe arbitrážnej doložky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2015, Planet/Komisia, C-564/13 P, Zb., EU:C:2015:124, body 21 až 27, a návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Planet/Komisia, C-564/13 P, Zb., C:2014:2352, body 19 až 22), je totiž tento článok 272 ZFEÚ vhodným právnym základom pre rozhodnutie o návrhu žalobkýň na určenie, že sporná zmluvná pohľadávka neexistuje.

58 Pokiaľ ide o možnosť čiastočnej zmeny kvalifikácie tejto žaloby na žalobu podanú na základe článku 272 ZFEÚ, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Všeobecný súd v prípade, ak je naň podaná žaloba o neplatnosť alebo žaloba o náhradu škody, hoci spor má v skutočnosti zmluvnú povahu, zmení kvalifikáciu žaloby, ak sú na to splnené podmienky (rozsudok z 19. septembra 2001, Lecureur/Komisia, T-26/00, Zb., EU:T:2001:222, bod 38; uznesenie z 10. mája 2004, Musée Grévin/Komisia, T-314/03 a T-378/03, Zb., EU:T:2004:139, bod 88, a rozsudok zo 17. júna 2010, CEVA/Komisia, T-428/07 a T-455/07, Zb., EU:T:2010:240, bod 57).

59 Naopak, v prípade sporu zmluvnej povahy Všeobecný súd považuje za nemožné zmeniť kvalifikáciu žaloby o neplatnosť buď vtedy, keď takejto zmene bráni výslovná vôľa žalobcu nezaložiť svoj návrh na článku 272 ZFEÚ, alebo vtedy, keď sa žaloba neopiera o žiadny žalobný dôvod založený na porušení pravidiel upravujúcich dotknutý zmluvný vzťah, či už ide o zmluvné ustanovenia, alebo o ustanovenia vnútroštátneho práva určeného v zmluve (pozri rozsudok CEVA/Komisia, už citovaný v bode 58 vyššie, EU:T:2010:240, bod 59 a citovanú judikatúru).

60 Z toho vyplýva, že zmena kvalifikácie žaloby je bez toho, aby bolo dotknuté právo na obranu žalovanej inštitúcie, možná jednak v prípade, že tomu nebráni výslovná vôľa žalobcu, a jednak vtedy, ak sa v žalobe uvádza aspoň jeden žalobný dôvod založený na porušení pravidiel upravujúcich predmetný zmluvný vzťah v súlade s ustanoveniami článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991. Tieto dve podmienky sú kumulatívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. októbra 2014, Technische Universität Dresden/Komisia, T-29/11, Zb., EU:T:2014:912, bod 44).

61 V prejednávanom prípade žalobkyne vo svojej odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu (pozri bod 46 vyššie) na jednej strane vyjadrili súhlas s čiastočnou zmenou kvalifikácie žaloby.

62 Na druhej strane, ako už bolo uvedené v bode 54 vyššie, žalobkyne spochybnili existenciu spornej zmluvnej pohľadávky, a to s výslovným odkazom na článok II.19 ods. 1 všeobecných podmienok FP6.

63 Okrem toho treba poznamenať, že Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe podrobne predstavila zmluvu Mosaica, pričom zdôraznila ustanovenia, ktoré sú podľa jej názoru relevantné pre vyriešenie sporu. Komisia navyše rozvinula argumentáciu, podľa ktorej Technion nesplnila povinnosti uložené článkom II.19 všeobecných podmienok FP6, ktorý podľa názoru Komisie obmedzuje finančnú účasť Únie na oprávnené náklady, to znamená náklady, ktoré sú skutočné a odôvodnené. Táto argumentácia preukazuje, že Komisia pochopila, že žalobkyne v podstate spochybňujú existenciu spornej zmluvnej pohľadávky, a teda vo vyjadrení k žalobe mohla účinne zabezpečiť svoju obranu. Okrem toho Komisia na pojednávaní potvrdila, že v prípade čiastočnej zmeny kvalifikácie žaloby nebude dotknuté jej právo na obranu.

64 Na pojednávaní však Komisia vyjadrila nesúhlas s čiastočnou zmenou kvalifikácie žaloby.

65 Konkrétne, Komisia po prvé tvrdila, že tak ako vyplýva z rozsudkov Komisia/CEMR, už citovaného v bode 53 vyššie (EU:C:2003:400), a Helkon Media/Komisia, už citovaného v bode 53 vyššie (EU:T:2008:418), platnosť rozhodnutia o započítaní je možné napadnúť iba v rámci článku 263 ZFEÚ.

66 Táto argumentácia nespochybňuje čiastočnú zmenu kvalifikácie v prejednávanom prípade, keďže cieľom tejto zmeny kvalifikácie nie je umožniť preskúmanie platnosti napadnutého rozhodnutia zo strany Všeobecného súdu. Toto preskúmanie možno bez toho, aby došlo k zmene kvalifikácie, vykonať na základe článku 263 ZFEÚ, ktorý je výslovným právnym základom podanej žaloby. Cieľom čiastočnej

zmeny kvalifikácie, ktorá sa má vykonať v prejednávanom prípade, je naopak umožniť Všeobecnému súdu rozhodnúť o určovacej žalobe, v ktorej žalobkyne navrhujú, aby sa rozhodlo, že sporná zmluvná pohľadávka neexistuje. Táto možnosť čiastočnej zmeny kvalifikácie nie je nijak spochybnená rozsudkami Komisia/CEMR, už citovaným v bode 53 vyššie (EU:C:2003:400), a Helkon Media/Komisia, už citovaným v bode 53 vyššie (EU:T:2008:418), na ktoré sa odvoláva Komisia.

67 Po druhé Komisia sa odvolala na skutočnosť, že v uzneseniach Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia, už citovanom v bode 35 vyššie (EU:T:2012:303), a Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia, už citovanom v bode 38 vyššie (EU:T:2012:411) Všeobecný súd odmietol vykonať zmenu kvalifikácie príslušných žalôb o neplatnosť na žaloby založené na článku 272 ZFEÚ, hoci žalobné dôvody uvádzané na podporu uvedených žalôb o neplatnosť boli rovnaké ako žalobné dôvody uvádzané v prejednávanom prípade.

68 V tejto súvislosti treba poznamenať, že veci, ktoré viedli k vydaniu vyššie uvedených uznesení, a predmetnú vec nemožno porovnávať. Vo vyššie uvedených uzneseniach Všeobecný súd rozhodol, že žalobkyne ani len stručne neuviedli žiadny žalobný dôvod, tvrdenie alebo výhradu, ktoré by boli založené na porušení ustanovení predmetných zmlúv alebo ustanovení uplatniteľného vnútroštátneho práva (uznesenia Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia, už citované v bode 35 vyššie, EU:T:2012:303, body 62 až 65, a Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia, už citované v bode 38 vyššie, EU:T:2012:411, body 58 až 60). Ako sa uvádza v bodoch 54 a 62 vyššie, v predmetnej veci pritom žalobkyne namietali proti takémuto porušeniu zmluvných ustanovení. Vyplýva z toho, že právne a skutkové okolnosti, na základe ktorých Všeobecný súd nevykonal zmenu kvalifikácie žalôb vo veciach, ktoré viedli k vydaniu vyššie uvedených uznesení, sú odlišné od okolností predmetnej veci.

69 Napokon Komisia po tretie tvrdila, že zmena kvalifikácie v prejednávanom prípade nie je potrebná vzhľadom na to, že preskúmanie zákonnosti zo strany Všeobecného súdu sa môže rozšíriť aj na výklad a uplatňovanie zmluvy Mosaica. Na podporu tohto tvrdenia Komisia jednak prirovnala preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia o zadaní verejných zákaziek a tvrdila, že pokiaľ v rámci tohto druhého uvedeného preskúmania súd môže overovať súťažné podklady, analogicky v rámci preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia môže súd overiť zmluvu Mosaica. V druhom rade Komisia poukázala na rozsudky z 21. septembra 2011, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisia (T-34/08, EU:T:2011:504); z 28. marca 2012, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisia (T-296/08, EU:T:2012:162); z 13. septembra 2013, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisia (T-73/08, EU:T:2013:433), a z 12. decembra 2013, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung/Komisia (T-171/08, EU:T:2013:639), a to na účely tvrdenia, že v týchto rozsudkoch Všeobecný súd preskúmal predmetné zmluvy v rámci preskúmania zákonnosti napadnutých aktov.

70 V tomto ohľade je potrebné v prvom rade odmietnuť tvrdenie Komisie prirovnávajúce predmetnú vec k sporom týkajúcim sa verejných zákaziek, keďže súťažné podklady v rámci verejného obstarávania nepredstavujú zmluvu. Ďalej, pokiaľ ide o všeobecný a abstraktný odkaz Komisie na judikatúru uvedenú v bode 69 vyššie, táto judikatúra nepreukazuje, že by v prejednávanom prípade bola čiastočná zmena kvalifikácie žaloby nemožná alebo nevhodná, pokiaľ táto zmena kvalifikácie spĺňa kumulatívne podmienky, ktoré vo vzťahu k nej stanovuje ustálená judikatúra uvedená v bodoch 58 až 60 vyššie.

71 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné vykonať čiastočnú zmenu kvalifikácie predmetnej žaloby, a to na žalobu podanú tak na základe článku 263 ZFEÚ, ktorej predmetom je návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia, ako aj na základe článku 272 ZFEÚ, ktorej predmetom je návrh na určenie, že Komisia nemá spornú zmluvnú pohľadávku.

72 V prvom rade treba preskúmať časť žaloby založenú na článku 272 ZFEÚ.

O návrhu na určenie, že sporná zmluvná pohľadávka neexistuje

73 Hneď na úvod treba uviesť, že čo sa týka návrhu na určenie, že sporná zmluvná pohľadávka neexistuje, žaloba je prípustná, iba pokiaľ ide o spoločnosť Technion. Vzhľadom na to, že TRDF nie je zmluvnou stranou zmluvy Mosaica, v ktorej je obsiahnutá arbitrážna doložka, nie je žaloba, pokiaľ ide o vyššie uvedený návrh, prípustná v časti, v ktorej bola podaná týmto subjektom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2010, Komisia/Arci Nuova associazione comitato di Cagliari a Gessa, T-259/09, EU:T:2010:536, bod 40 a citovanú judikatúru). Žalobkyne napokon na pojednávaní uznali neprípustnosť žaloby v jej časti založenej na článku 272 ZFEÚ, čo sa týka spoločnosti TRDF.

74 Pokiaľ ide o meritum veci, spoločnosť Technion na Všeobecnom súde napáda záver audítora, ktorý bol Komisiou schválený a ktorý sa týka toho, že náklady uplatnené od Komisie z titulu práce vykonávanej pánom K. sú v zmysle článku II.19 ods. 1 písm. a) všeobecných podmienok FP6 „fiktívne“. V tomto ohľade Technion tvrdí, že dokumenty, ktoré má k dispozícii, a osobitne prvá PMR týkajúca sa projektu Mosaica, ktorá jej bola doručená listom zo 4. októbra 2010, nepreukazujú, že by pán K. v rámci projektu Mosaica pracoval súbežne pre viaceré subjekty. V tejto súvislosti Technion tiež tvrdí, že v rámci auditu bolo porušené jej právo na obranu vzhľadom na to, že jej Komisia odoprela prístup k dokumentom, na ktorých audítor údajne založil svoje závery. Spoločnosti Technion tak podľa jej názoru nebolo umožnené účinne vyjadriť svoje stanovisko.

75 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

76 Treba pripomenúť, že audítor dospel k záveru o neoprávnenosti všetkých priamych nákladov, ktoré si Technion uplatnila voči Komisii v súvislosti s prácou vykonávanou pánom K., z toho dôvodu, že nebolo možné, aby stanovil, že sú uvedené náklady skutočné v zmysle článku II.19 ods. 1 písm. a) všeobecných podmienok FP6, a že mal o tom, či sú tieto náklady skutočné, pochybnosti.

77 V prvom rade audítor odhalil viaceré pochybenia týkajúce sa výkazov pracovného času (timesheets) pána K., na základe ktorých bola spochybnená pravdivosť ich obsahu. Po prvé tieto výkazy boli podpísané naraz, v rovnaký deň a spätne za predchádzajúci rok. Po druhé určité výkazy neboli podpísané projektovým manažérom (project manager). Po tretie hodiny práce vykázané pánom K. sa zdali byť hodinami napasovanými na rozpočet (budgeted hours), a nie skutočnými hodinami (actual hours), keďže boli rovnaké za každý deň počas celého auditovaného obdobia.

78 V druhom rade audítor na základe informácií poskytnutých Komisiou a na základe svojho auditu zistil, že pán K. pracoval súbežne aj pre iné subjekty, ako je Technion. Podľa zistenia audítora pritom zmluvy uzavreté medzi pánom K. a spoločnosťou Technion preukazujú, že pán K. bol týmto subjektom zamestnaný na plný pracovný úväzok. Okrem toho bol audítor v priebehu auditu informovaný, že zmluvy uzavreté medzi spoločnosťou Technion a pánom K. neumožňovali pánovi K. súbežne pracovať pre iné subjekty bez toho, aby to oznámil spoločnosti Technion. Podľa informácií, ktoré mal audítor k dispozícii, pritom pán K. takéto oznámenie spoločnosti Technion neuskutočnil.

79 Na základe týchto skutočností audítor vyjadril pochybnosti, pokiaľ ide o to, či sú časový rozsah a náklady, ktoré Technion vykázala Komisii v súvislosti s prácou vykonávanou pánom K., skutočné, a dospel k záveru, že nie je možné, aby stanovil, že tento časový rozsah a náklady sú skutočné. Tiež konštatoval, že ani Technion nevedela preukázať, že sú skutočné. Preto navrhol, aby všetky priame náklady, ktoré boli uplatnené v súvislosti s prácou vykonávanou pánom K., neboli uznané.

80 Treba poznamenať, že Technion nikdy nespochybnila zistenia audítora týkajúce sa nespoľahlivosti výkazov pracovného času pána K. a vo všeobecnosti toho, že nevedela preukázať, že práca vykonávaná pánom K. v rámci rozličných projektov, na ktorých sa Technion zúčastňovala, a konkrétne v rámci projektu Mosaica, je skutočná. Na druhej strane sa Technion iba obmedzila na spochybnenie zistenia, podľa ktorého pán K. pracoval súbežne pre iné subjekty.

81 V tejto súvislosti treba poznamenať, že tak ako vyplýva predovšetkým z článku 19 ods. 1 písm. a) a d) a článku 20 ods. 1 všeobecných podmienok FP6, metódy vykazovania a potvrdzovania pracovného času používané zmluvnou stranou musia Komisii umožňovať overiť, že vykázané náklady sú skutočnými výdavkami, zodpovedajú hospodárskej racionálnosti, sú potrebné na realizáciu projektu a je ich možné priamo pripísať tomuto projektu.

82 Nie je spochybnené, že výkazy pracovného času zamestnancov zamestnaných v rámci projektu sú prostriedkom umožňujúcim Komisii vykonať vyššie uvedené overenia a že z tohto dôvodu musia byť spoľahlivé. Z judikatúry tiež vyplýva, že nedodržanie povinnosti predložiť pri finančnom audite spoľahlivé výkazy pracovného času na účely odôvodnenia vykázaných nákladov na zamestnancov je dostatočným dôvodom na neuznanie týchto nákladov v celom rozsahu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. mája 2007, Komisia/IIC, T-500/04, Zb., EU:T:2007:146, body 114 až 117, a CEVA/Komisia, už citovaný v bode 58 vyššie, EU:T:2010:240, bod 139 a citovanú judikatúru).

83 V prejednávanom prípade je vzhľadom na neexistenciu spochybnenia zo strany spoločnosti Technion v tomto ohľade potrebné súhlasiť so záverom audítora, podľa ktorého sú z dôvodu troch skutočností uvedených v bode 77 vyššie výkazy pracovného času pána K. nespoľahlivé, a Komisia tak bola zbavená prostriedku na overenie oprávnenosti vykázaných nákladov.

84 Okrem toho treba poznamenať, že Technion nikdy nepredložila dôkazy, ktoré by preukazovali, že práca vykonávaná pánom K. bola skutočná, a ktoré by vo všeobecnosti spochybňovali zistenie audítora, podľa ktorého Technion nevedela preukázať, že náklady vykázané v súvislosti s prácou vykonávanou pánom K. boli skutočné. Ako už pritom súd Únie pripomenul v rámci veci týkajúcej sa šiesteho rámcového programu, zmluvní partneri Komisie majú povinnosť vedieť odôvodniť objektívnu existenciu výdavkov, ktoré nahlasujú ako oprávnené na financovanie z rozpočtu Únie, pričom táto povinnosť vyplýva z ich úlohy preukázať, že podmienka oprávnenosti nákladov, uvedená v článku II.19 ods. 1 všeobecných podmienok FP6, je splnená (rozsudok z 2. októbra 2012, ELE.SI.A/Komisia, T-312/10, EU:T:2012:512, bod 115).

85 Technion sa obmedzila na tvrdenie, že informácie, ktoré jej boli poskytnuté, najmä správa o audite a prvá PMR týkajúca sa projektu Mosaica, nepreukazujú, že by pán K. v rámci uvedeného projektu pracoval súbežne pre viaceré subjekty.

86 Predovšetkým treba poznamenať, že touto argumentáciou nie je možné preukázať spoľahlivosť výkazov pracovného času pána K. a vo všeobecnosti existenciu takého systému kontroly v spoločnosti Technion, ktorý by Komisii umožňoval overiť, že vykázané náklady sú v súlade s požiadavkami stanovenými v článku II.19 ods. 1 písm. a) všeobecných podmienok FP6 (pozri bod 84 vyššie). Táto argumentácia je preto neúčinná.

87 V každom prípade treba poznamenať, že PMR, ktoré boli doručené spoločnosti Technion, v spojení s informáciami obsiahnutými v záverečnej správe o audite preukazujú, že hodiny a náklady za prácu vykonávanú pánom K. nahlasovali aj iné subjekty, ako je Technion, a to v obdobiach, keď mala táto osoba pracovať na plný pracovný úväzok v spoločnosti Technion (pozri bod 78 vyššie). Táto skutočnosť bola spôsobilá spochybniť, či sú hodiny a náklady, ktoré boli vykázané vo vzťahu k pánovi K., v celom rozsahu skutočné, a to aj vzhľadom na nespoľahlivosť jeho výkazov pracovného času. Argumentácia spoločnosti Technion sa obmedzovala na súbor abstraktných a svojvoľných dedukcií, pričom sa neopierala o žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že vykázané hodiny pána K. boli skutočné.

88 Rovnako je potrebné zamietnuť tvrdenie spoločnosti Technion, podľa ktorého tento subjekt dostatočne spĺňal požiadavky zmluvy Mosaica tým, že plnenia poskytoval „optimálne“. Treba totiž pripomenúť, že podľa základnej zásady, ktorou sa riadi finančná pomoc Únie, môže Únia dotovať iba skutočne vynaložené výdavky. Z tejto zásady vyplýva, že na odôvodnenie pridelenia osobitnej dotácie nestačí, že príjemca pomoci preukáže, že projekt realizoval. Musí navyše preukázať, že vynaložil náklady vykázané v súlade s podmienkami stanovenými na poskytnutie predmetnej pomoci, pretože iba riadne

odôvodnené náklady sa môžu považovať za oprávnené. Jeho povinnosť dodržiavať stanovené podmienky financovania je jedným z jeho podstatných záväzkov, a teda podmieňuje priznanie finančnej pomoci (pozri rozsudok Technische Universität Dresden/Komisia, už citovaný v bode 60 vyššie, EU:T:2014:912, bod 71 a citovanú judikatúru).

89 Napokon nemožno prijať ani výhradu spoločnosti Technion týkajúcu sa porušenia jej práva na obranu, keďže informácie, ktoré mala k dispozícii, stačili na podloženie záverov správy o audite. V každom prípade Všeobecný súd svojím rozsudkom Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia, už citovaným v bode 33 vyššie (EU:T:2015:272), potvrdil oprávnenosť odopretia prístupu spoločnosti Technion k určitým dokumentom zo strany Komisie na základe nariadenia č. 1049/2001.

90 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba dospieť k záveru, že Komisia oprávnene usudzovala, že všetky náklady v súvislosti s prácou vykonávanou pánom K. boli neoprávnené a že z tohto dôvodu Komisia mala spornú zmluvnú pohľadávku. V dôsledku uvedeného sa návrh spoločnosti Technion podaný na základe článku 272 ZFEÚ musí zamietnuť.

91 Z uvedeného tiež vyplýva, že sa musí zamietnuť aj návrh sformulovaný v replike. V každom prípade je tento návrh neprípustný na základe článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, pretože vzhľadom na to, že bol predložený po prvýkrát v replike, je oneskorený [pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2001, Sunrider/ÚHVT (VITALITE), T-24/00, Zb., EU:T:2001:34, bod 12].

O návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia

O prípustnosti vo vzťahu k TRDF

92 Komisia bez toho, aby formálne vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, tvrdí, že návrh na zrušenie je vo vzťahu k TRDF neprípustný, keďže táto spoločnosť nie je napadnutým rozhodnutím osobne dotknutá v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

93 V tomto ohľade treba pripomenúť, že prináleží Všeobecnému súdu posúdiť, čo si za okolností tohto prípadu vyžaduje riadny výkon spravodlivosti (rozsudok z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb., EU:C:2002:118, body 50 až 52). V prejednávanom prípade Všeobecný súd usudzuje, že sa treba najskôr vyjadriť k meritu návrhu.

O veci samej

94 Na podporu návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobkyne uvádzajú žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a žalobný dôvod založený na porušení zásady zákazu bezdôvodného obohatenia.

– O žalobnom dôvode založenom na nedostatku odôvodnenia

95 Tak ako správne uvádza Komisia, žalobkyne nepredkladajú žiaden argument na podporu žalobného dôvodu, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené. V každom prípade treba uviesť, že Komisia dodržala povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ.

96 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry závisí rozsah povinnosti odôvodnenia od povahy dotknutého aktu a od kontextu jeho prijatia. Z odôvodnenia musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, s cieľom umožniť jednak súdu Únie uskutočniť

preskúmanie zákonnosti a jednak dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia, aby mohli brániť svoje práva a overiť, či je rozhodnutie dôvodné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia, T-123/09, Zb., EU:T:2012:164, bod 177 a citovanú judikatúru).

97 Odôvodnenie nevyhnutne nemusí konkrétne vymedzovať všetky relevantné skutkové a právne okolnosti vzhľadom na to, že otázka, či odôvodnenie určitého aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, musí byť posúdená nielen vzhľadom na text aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť. Osobitne akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý bol dotknutej osobe známy a ktorý jej umožňuje pochopiť dosah opatrenia, ktoré bolo vo vzťahu k nej prijaté (pozri rozsudok z 15. apríla 2011, Česká republika/Komisia, T-465/08, Zb., EU:T:2011:186, bod 163 a citovanú judikatúru).

98 V prípade rozhodnutia o započítaní sa vyžaduje odôvodnenie, na základe ktorého bude možné presne identifikovať započítané pohľadávky, bez toho, aby sa vyžadovalo, že odôvodnenie pôvodne uvedené na podporu každej z týchto pohľadávok sa musí v akte započítania zopakovať (rozsudok Česká republika/Komisia, už citovaný v bode 97 vyššie, EU:T:2011:186, bod 164).

99 V prejednávanom prípade treba poznamenať, že napadnuté rozhodnutie jasne označuje pohľadávky, ktoré sú predmetom sporného započítania, ako aj právne vzťahy, z ktorých tieto pohľadávky vyplývajú, a to konkrétne jednak zmluvu Mosaica, a jednak tri zmluvy uvedené v bode 41 vyššie. Napadnuté rozhodnutie tiež v prílohe obsahuje kópiu oznámenia o dlhu, ktoré s odkazom na výsledky auditu stručne, no dostatočne vysvetľuje, ako pohľadávka Komisie voči spoločnosti Technion vznikla. Oznámenie o dlhu tiež odkazuje na upozornenie, ktoré Komisia zaslala listom z 19. októbra 2011 (pozri bod 36 vyššie) a ktoré tak pre prípad potreby objasňuje kontext, v ktorom bolo toto oznámenie o dlhu vydané. Napokon treba poznamenať, že v napadnutom rozhodnutí je jasne uvedený jeho právny základ, keď odkazuje na článok 73 nariadenia o rozpočtových pravidlách.

100 V dôsledku uvedeného je opodstatnené usudzovať, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v kontexte, ktorý žalobkyne poznali a na základe ktorého mohli porozumieť obsahu tohto rozhodnutia. Treba teda dospieť k záveru, že toto rozhodnutie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené. Tento žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý.

– O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu bezdôvodného obohatenia

101 Žalobkyne tvrdia, že vykonaním sporného započítania Komisia porušila zásadu zákazu bezdôvodného obohatenia, keďže v dôsledku sporného započítania došlo k zväčšeniu jej majetku na úkor spoločnosti Technion, a to bezdôvodne a bez uvedenia odôvodnenia.

102 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

103 Ako už súd Únie konštatoval, z väčšiny vnútroštátnych právnych systémov vyplýva, že žaloby založené na bezdôvodnom obohatení majú za osobitných podmienok v občianskom práve predstavovať základ mimozmluvnej povinnosti pre toho, kto sa obohatil, ktorá pozostáva vo všeobecnosti z vrátenia toho, čo bolo nadobudnuté neoprávnene [rozsudok zo 16. novembra 2006, Masdar (UK)/Komisia, T-333/03, Zb., EU:T:2006:348, bod 91].

104 Na to, aby sa žalobe založenej na bezdôvodnom obohatení vyhovelo, je nevyhnutné, aby obohatenie nemalo žiaden platný právny základ. Táto podmienka nie je splnená najmä vtedy, keď je obohatenie možné odôvodniť zmluvnými povinnosťami [rozsudok zo 16. decembra 2008, Masdar (UK)/Komisia, C-47/07 P, Zb., EU:C:2008:726, bod 46].

105 V prejednávanom prípade treba poznamenať, že údajné obohatenie Komisie má základ v zmluve Mosaica, ktorú Komisia uzavrela so spoločnosťou Technion. Za týchto okolností nie je možné uvedené obohatenie považovať za „bezdôvodné“. Túto výhradu teda treba tiež zamietnuť.

106 V dôsledku uvedeného treba zamietnuť návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia, pričom nie je potrebné preskúmať námietku neprípustnosti, ktorú Komisia vzniesla vo vyjadrení k žalobe.

107 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu.

O trovách

108 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, sú povinné nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Technion – Israel Institute of Technology a Technion Research & Development Foundation Ltd sú povinné nahradiť trovy konania.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. októbra 2015.

Podpisy